

debam, præsens, quod rubrica Dissertationis refert, argumentum pertractare, & fanaticos nostræ gentis præcipuos, Historica saltem narratione, breviter commemorare mecum constitui. Publice vero rogatos monitorosque volo omnes, quotquot *Historia Patriæ* illustrandæ operam navant, ut, si qua in re lapsum me forteprehenderint, me hominem & nihil humani alienum à me esse meminerint. DEVS autem nostro labori ex alto benedicat!

I.

ANte vero quam in amplum hunc differendi campum me inferam, paucis exponendum est, quanam dicantur *Fanatici*, & quid vocabulo hoc apud Latinos denotetur. Ubi quidem negari non potest, illud semel & iterum apud aureæ castæque *Latinitatis Scriptores* (a) legi, et sumi pro homine ἐνθεω. Numine afflato furiis correpto, qui à Dæmone incitatus apud non Christianos divinabat & quærentibus responsa dabat: usu tamen et loquendi consuetudine à *Theologis recepta* præter *ILLOS*, qui diviniore scripturæ ac reliquis salvandi mediis vim & auctoritatem impie derogant et contra nescio quos, divinos afflatus, visiones Angelicas atque cælestes revelationes temere jactant & mentiuntur, *EOS* quoque notat homines, qui simulata vite sanctimonia tumentes sacrum in Ecclesia & Republ. ordinem impugnant & perturbant, regnumque aliquod in
bis

A 3

(a) Cic. pro Domo sua §. 105. homo fanaticæ. Liv. lib. XXXVIII. c. 16. fanatico carmine vaticinantes. it. Juven. Sat. II. p. 112. crine Senex fanaticus albo sacrorum antistes. à Fano autem derivari *Fanaticum*, nemo non videt, in fanis enim hujusmodi homines sacris operabantur. Vid. Lexicogr. h. v.